Μετάφραση ἀπὸ τὸ Ἀγγλικὸ

JERUSALEM POST, JANUARY 3 1997
FRIDAY.
(Ἐφημερίδα- Jerusalem Post- Παρασκευὴ, 3 Ἰανουαρίου 1997, σελ. 20).

(Ἐπιγραφὴ κάτω ἀπὸ τὴν φωτογραφία).
Ὁ Μητροπολίτης Τιμόθεος, Γραμματεὺς τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πατριαρχείου, (κέντρο), καὶ μιὰ ὁμάδα Μοναζουσῶν καὶ Κληρικῶν κοιτάζουν ψηλὰ πρὸς τὸν προσφάτως διακοσμηθέντα Τρούλλο τῆς Ροτόντας τοῦ Ναοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου, χθὲς.
(2 Ἰαν.1997).

Ο ΤΡΟΥΛΛΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΤΑΦΟΥ ΑΠΟΚΑΛΥΦΘΗΚΕ ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ 68 ΧΡΟΝΙΑ ΕΠΙΚΑΛΥΨΕΩΣ ΥΠΟ ΧΑΙΜ ΣΑΠΙΡΟ.

Μὲ ἕνα γεγονὸς τὸ ὁποῖο ἀξιοματοῦχοι τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν ὀνόμασαν ἄνευ προηγουμένου, μέλη τῶν τριῶν μαγαλυτέρων ἱστορικῶν Ἐκκλησιῶν συγκεντρώθηκαν γιὰ νὰ προσευχηθοῦν μαζὶ στὸν Ναὸ τοῦ Παναγίου Τάφου γιὰ νὰ ἑορτάσουν τὰ ἐγκαίνια ἑνὸς καινούργιου Τρούλλου πάνω ἀπὸ τὸν Πανάγιο Τάφο.

Μὲ Ἑβραίους καὶ Παλαιστινίους ἀξιοματούχους καθησμένους σὲ κάθε πλευρά, ὁ Ἑλληνορθόδοξος καὶ ὁ Ἀρμένιος Πατριάρχης, καὶ Φραγκισκανοὶ Μοναχοὶ, ἀντιπροσωπεύοντες τὴν Καθολικὴ Ἐκκλησία, ἀπήγγειλαν κατ ἰδίαν προσευχὲς. Ἐπίσης ἔλαβαν μέρος καὶ χορωδίες τῶν τριῶν Ἐκκλησιῶν.

Γιὰ πρώτη φορὰ ὕστερα ἀπὸ τὸ 1929, ὅταν ὁ τελευταῖος ἀπὸ πολλοὺς σεισμοὺς καὶ πυρκαγιές κατέστρεψαν τὴν ἀρχαία Ἐκκλησία, κτισμένη τὸ 335 ἀπὸ τὸν Αὐτοκράτορα Κωνσταντῖνο, ποὺ οἱ σκαλωσιές κάτω ἀπὸ τὸν Τρούλλο ἀπομακρύνθηκαν καὶ μπῆκε φῶς πάνω ἀπὸ τὸ Κουβούκλιο ποὺ καλύπτει τὸν ἴδιο τὸν Τάφο.

Ἀλλὰ ἡ συνεργασία μεταξὺ τῶν τριῶν Ἐκκλησιῶν ἦταν τόσο ἀντυπωσιακὴ ὅσο καὶ τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ Τρούλλου. Στὸ παρελθὸν, εἶχαν συχνὰ φιλονικίες γύρω ἀπὸ τὰ σχετικὰ δικαιώματά τους στὴν ἐκκλησία τὴν ὁποία μοιράζονται.

"Ὅλοι μας θυσιάσαμε πολλὰ, ψυχικὰ καὶ σωματικὰ", εἶπε ὁ Μητροπολίτης Τιμόθεος, Γραμματεὺς τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πατριαρχείου.

Οἱ τρεῖς Ἐκκλησιαστικοὶ ἡγέτες, εἶπε, παρέκαμψαν παραδοσιακὲς διαδικασίες καὶ παρεχώρησαν μέρος τῆς ἐξουσίας τους γιὰ νὰ ἐπιτύχουν ἕνα ἔργο τὸ ὁποῖο διαφορετικὰ δὲν θὰ τελείωνε ποτὲ.

Προσέθεσε ὅτι ποτὲ πρὶν στὴν γραμμένη ἱστορία, ἡ ἀρχαία Ἐκκλησία δὲν ἔγινε μάρτυρας τέτοιας τελετῆς στὴν ὁποία νὰ πῆραν μέρος καὶ οἱ τρεῖς Ἐκκλησίες.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Γκιουρὲ Καπικιὰν τοῦ Ἀρμενικοῦ Πατριαρχείου συνεφώνησε ὅτι ἡ τελετὴ ἦταν ἄνευ προηγουμένου. "Ἦταν μία πρώτη", εἶπε.

Ὁ δωρητὴς, Γεώργιος Ντότι, ἕνας Ρωμαιοκαθολικὸς Τραπεζίτης ἀπὸ τὴν πόλη Ράϊ τῆς Νέας Ὑόρκης, τοῦ ὁποίου ἡ δωρεὰ σχεδὸν $ 2 ἑκατομμυρίων ἔκανε δυνατὸ τὸ ἔργο, ἐτόνισε ὅτι ὅλη ἡ ἐργασία ἔγινε ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Καθεστῶτος τὸ ὁποῖο καθορίζει τὰ δικαιώματα τῆς κάθε Ἐκκλησίας μέσα στὸν Ναὸ. Ὁ Ντότι ἦταν μετριόφρων γιὰ τὸν ρόλο ποὺ ἔπαιξε στὸ ἔργο.

" Εἶμαι βαθειὰ εὐγνώμων ποὺ ἀξιώθηκα νὰ πάρω μέρος σ' αὐτὸ τὸ μεγάλο ἔργο", εἶπε.